

בס"ד
ספר

גליון שבועי
גליון ה'

צִיצִים וּפְרָזִים

להגאון רבי יעקב חיים
בנו של רבינו יוסף חיים בעל ה"בן איש חי"
מהדורה חדשה
~ פרשת נשא ~

אותה החטאת, ולשניהם צריך תיקון, והשיב את אשמו בראשו (שם) רמז על אותו ניצוץ הרע שנכנס בו, שצריך לתקן אותו ולהחזירו בראשו, לשורשו במקום שהיה בתחלה:

וְכָל תְּרוּמָה לְכָל קֹדֶשִׁי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל (ה, ט), תרומה תור"ה מ"מ תור"ה הוא ז"א, מ"ם המלכות, לכל קדשי בני ישראל שחיבור זו"ן יהיה ע"י תורה ומע"ט של ישראל, בסוד העלאת מ"ן, אשר יקריבו (לה') {לכהן} (שם), אשר בחי' אימא לכהן הוא חסד:

וְאִישׁ אֶת קֹדֶשׁוֹ לֹא יִהְיֶה אִישׁ אֶשֶׁר יִתֵּן לִכְהֵן לֹא יִהְיֶה (ה, י), ידוע מ"ש המקובלים ז"ל שכל מה שחוטא האדם, סוף סוף הוא נתקן, שהשי"ת לא ידח ממנו נידח, ומביאו לכמה גלגולים עד שיתקן כל ניצוצות הקדושה השייכים לו:

דִּבֶּר אֶל אֶהֱרֹן וְאֶל בָּנָיו לֵאמֹר (ו, כג), ידוע שתואר הדיבור קשה ואמירה רכה, רמז בזה שצריך לכלול ימינא

וּישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש. (ה, ב), רמז על מדת התאוה והקנאה והכבוד שמוציאין את האדם מן העולם:

דִּבֶּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ או אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ מִכָּל חֲטָאת הָאָדָם לְמַעַל מַעַל בִּיהוָה וְאִשְׁמָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא (ה, ו), אומרו חטאת האדם, גם אומרו למעול מעל בה' לשון כפול, רמז בזה דיש אדם עובר עבירה קלה, ומזה ימשך בו איזה ניצוץ של רשע שיש בו מעין אותה עבירה ומתוך זה נכנס בתוכו ומצא מין את מינו וניעור, ובוא להחטיאו בעבירות חמורות, כמו שאמר הכ' אשר יש צדיקים שמניע אליהם כמעשה הרשעים, ואשמה הנפש ההיא (שם, ז) ור"ל שלא יעלה בדעתו להנצל, שניצוץ הרע גרם לנפשו להחטיאו, והוא לא פעל און, ואנוס רחמנא פטריה, אלא והתודו את חטאתם אשר (חטאי) {עשו} (שם), לשון רבים, דקאי על אותו ניצוץ, וגם על הנפש שלי, שמחמת שניהם נעשית

ציצים ופרחים

דעתו של אדם, כמ"ש וכאבי נעכר, וכן הוא אומר ותושיה נדחה ממני, וז"ש **יברכך ה' בממון**, שלא יגיע לך עניות ממון, **וישמרך** מן המזיקין, אלו היסורים, ועי"כ יאר ה' פניו אליך בתורה:

יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ {וַיַּחַנְךָ} {ו, כה}. דרשו חז"ל בתורה, ור"ל שיהיה לומד תורה לשמה. **ויחונך** במשאלותיך, עד"ש רז"ל כל הלומד תורה לשמה זוכה לדברים הרבה, גם **יחונך** אלקים במשאלותיך, כל' הגם שלא ידעת לשאול כהוגן, עד"ש רז"ל שלשה שאלו שלא כהוגן, אליעזר ויפתח ושאלו, לשנים השיבו כהוגן וכו':

יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ {וַיִּשֶׁם לָךְ שְׁלוֹם} {ו, כו}. פניו רמז לדין וכעס, **ישא** אותו מלמטה וישאר למעלה, בסוד דברך נצב בשמים וזהו אליך, בעבור טובתיך, **וישם לך למטה שלום**, גם **שלום** רומז לשע"ו נהורין כמנין שלום:

כִּף אֶחָת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטָרֶת {ז, יד}, עשרה זהב רומז לבחי' הגבורות הרומזים לזהב, **מלאה קטורת שע"י** מסירתם מתקו בזה הגבורות בחסדים:

עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה הֶכֶף בְּשָׁקָל הַקֹּדֶשׁ {ז, פו}, רמז בזה לעשרה הרוגי מלכות.

בשמאלא, כה תברכו (שם) שתמיד תכללו השמאל בימין:

יְבָרְכֶךָ ה' {וַיִּשְׁמְרֶךָ} {ו, כד} דרשו רז"ל בממון, **וישמרך** מן המזיקין, עדש"ה ברכת ה' היא תעשיר ולא יוסיף עצב עמה:

יְבָרְכֶךָ ה' {וַיִּשְׁמְרֶךָ} {הנ"ל} בממון, וא"ת אליה וקוץ בה, שע"ז מתהווה בו עה"ר, לז"א **וישמרך** מן המזיקין

יְבָרְכֶךָ ה' {וַיִּשְׁמְרֶךָ} {הנ"ל} בממון, **וישמרך** בגופך, וא"ת הלא אמר עשיר בשורו, עני בשיו, יתום בביצתו, לז"א **וישמרך** בגופך ולא תהי צריך לזה:

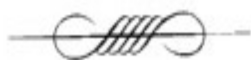
יְבָרְכֶךָ ה' וכו' {הנ"ל} הנה ארז"ל **יברכך ה' בממון, וישמרך** מן המזיקין, רמז בזה שידוע שהעושר בא מבחי' הגבורה בסוד מצפון זהב יאתה, וידוע שהחיצונים יש להם יניקה מן הגבורות, לז"א **יברכך ה' בממון, וישמרך** מן המזיקין, שלא יהיה להם כח לינק מן השפע ההוא:

יְבָרְכֶךָ ה' {וַיִּשְׁמְרֶךָ} {הנ"ל} **יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ {ו, כה}** {בממון, וישמרך מן המזיקין, יאר ה' פניו אליך בתורה, נ"ל שהעניות ויסורים מביא לאדם למיעוט עסק התורה, כמ"ש בגמ' שהיסורים מהני אף לדברי תורה, שאין דעתו מיושבת עליו, וכמ"ש אבד כיסא אבד ליבא, גם מעכירים

ציצים ופרחים

ז"ל בסוד כך עלה במחשבה לפני.
בשקל הקודש נרמז כאן זווג חו"ב
שנקראים קודש:

עשרה הכף בסוד כף פשוטה כף
כפולה, שעשו זווג תחתון וזווג עליון
ע"י מסירת נפשם להריגה, כמ"ש האר"י

דרך שאמרו.
עדש"ה = על דרך שאמר
ה'.
עה"ר = עין הרע.
ע"י = על ידי.
עי"ז = על ידי זה.
עי"כ = על ידי כך.
רז"ל = רבותינו זכרונם
לברכה, רבינו זכרונם
לברכה.
ר"ל = רוצה לומר, רצה
לומר, רצונו לומר.

שכתבו.
חו"ב = חכמה ובינה.
חז"ל = חכמים זכרונם
לברכה.
כמ"ש = כמו שאמרו, כמו
שכתב, כמו שכתבו.
לז"א = לזה אמר.
מע"ט = מעשים טובים.
מ"ש = מה שאמרו, מה
שכתבו.
נ"ל = נראה לי, נזכר לעיל.
עד"ש = על דרך שאמר, על

לוח ראשי תיבות

ארז"ל = אמרו רבותינו
זכרונם לברכה.
א"ת = אם תאמר.
השי"ת = השם יתברך.
ז"א = זר אנפין.
זו"ן = זעיר ונוקבא.
ז"ל = זה לשונו, זה לשונם,
זכרונם לברכה, זכרונם
לברכה.
ז"ש = זה שאמר, זה
שאמרו, זה שכתב, זה

ע"י מכון

גַּהֲר שְׁלוֹם

להערות והארות \ להירשם לקבלת הגליון בדוא"ל: nskk613@gmail.com